

Peter Doig

SƯƠNG KHÓI QUÊ NHÀ

Nhớ ngôi nhà của bà nội ở làng Thuận Mỹ, Ninh Hoà, Nha Trang

Cánh đồng xưa vẫn mơ màng phẳng lặng
Ngày tôi về hoa bưởi nở mênh mang
Vườn cây xưa anh ra vào bạc tóc
Con sông nằm trắng xóa thời gian

Cây gạo theo tôi bao mùa chín đỏ
Bỗng đau lòng hai đứa tiếc thanh xuân
Con dốc ngậy thơ phơi mình nhưng nhớ
Theo chân người cuống quýt sắc trầm trầm

Mái đình xưa vẫn rêu nằm ngóng mãi
Thao thức đêm ngày chờ tháng năm đi
Đàn con xa có bao giờ trở lại
Thềm gạch giòn tan những chuyện xuân thì

Tôi vẫn nghe thoảng hương đồng cỏ nội
Thổi về đây phai nhạt bóng kinh kỳ
Hàng tre xanh vậy bao ngày trôi nổi
Sương khói quê nhà cay mắt phân ly

1990

NGUYỄN THỊ KHÁNH MINH